

Luukkaan Evankeliumi, osa 18 –

Mikä on reaktiosi, kun joku toinen on sinua siunatumpi?

(Luukas 1:43-45)

Johdanto

Tämänpäiväinen teksti tuo meidät mielenkiintoiseen tilanteeseen, missä korkeammassa asemassa oleva henkilö huomaa maailman silmissä "vähempiarvoisemman" saaneen valtavan siunauksen. Miltä sinusta tuntuisi tällaisessa tilanteessa? Kuvittelepa, että olet hyvästä perheestä ja sinulla on myös arvostetussa asemassa oleva puoliso. Tämän lisäksi olet ollut suhteellisen uskollinen Jumalalle vaeltaen kaikissa Herran käskyissä ja säädöksissä nuhteettomana ja kunnioittaen häntä elämässäsi. Mutta sinulla on sukulainen, kenties serkku, hän saattaa olla teini-ikäinen tyttö, joka asuu pienessä kylässä keskellä "ei mitään". Eräänä päivänä hän tupsahtaa luoksesi ilmoittaen saaneensa niin valtavan siunauksen Jumalalta, että sille ei ole juurikaan vertaa koko ihmiskunnan historiassa puhumattakaan niistä siunauksista, joita olet itse saanut. Miltä sinusta tuntuisi? Olisitko aidosti onnellinen vai olisitko ehkä aavistuksen verran kateellinen? Pidä tämä kysymys mielessäsi edetessämme tässä saarnassa.

Ennen kuin jatkamme, virkistämme muistiamme siitä, missä kohtaa Luukkaan ensimmäisessä luvussa tällä hetkellä olemme.

Viime kerralla analysoimme, mitä meissä tapahtuu ollessamme täynnä pyhää henkeä. Enkeli Gabriel oli ilmoittanut Marialle, Jeesuksen äidille, että hän tulee raskaaksi yliluonnollisella tavalla ja että Elisabet, Marian vanha hedelmätön sukulainen, oli myös tullut raskaaksi. Luukas 1:39 kertoo Marian kiirehtineen tapaamaan Elisabetia, joka asui muutaman päivämatkan päässä. Maria oli varmaankin utelias Elisabetin ihmeellisen raskauden suhteen ja hänellä oli todennäköisesti paljon puhuttavaa Elisabetille. Olihan Elisabet vanhempi, viisas ja jumalallinen nainen, joka oli naimisissa papin kanssa. Ei huono valinta sen suhteen keltä kysyä neuvoja.

Kun Maria saapui perille ja tervehti Elisabetia, niin silloin alkoi sarja mielenkiintoisia tapahtumia! Elisabetin kohdussa oleva lapsi, Johannes Kastaja, joka oli täytetty Pyhällä Hengellä, hypähti kohdussa kuultuaan Marian äänen. Lisäksi Elisabetin tuntiessa

vauvansa hypähdyksen, hän myös itse täyttyi Pyhällä Hengellä, jonka innoittamana hän julisti Jumalan siunauksen Marialle (j. 42). Hän teki tämän suurella äänellä, ikään kuin hän ei voinut pitää sanoja sisällään, Elisabet julisti Marialle asioita, joita hän ei olisi voinut mitenkään inhimillisesti tietää (v.42-43). Tämän ei tietenkään pitäisi yllättää meitä, koska ihmeellisiä asioita tapahtuu silloin kuin Pyhä Henki vaikuttaa kauttamme voimallisesti. Hän täyttää, ilmoittaa, ja puhuu, ohjatessaan meidät yliluonnolliseen tietoon ja toimintaan. (Luuk. 1:67, 2:27, 4:1, 12:12; Ap.t. 15:28)

Elisabetin tapauksessa näyttää siltä, että Pyhä Henki pystyi vaikuttamaan voimakkaasti, koska jakeen 6 mukaan Elisabet näytti olleen hurskas ja Jumalaa tottelevainen nainen. Syy, jonka takia monet meistä eivät tunne sisimmässään Pyhän Hengen valtaa ja vaikutusta niin voimakkaasti kuin voisivat, on se, että emme täytä mieltämme Fil. 4:8 luettelon mukaisilla kunnioitettavilla, oikeilla, puhtailla ja kiitettävillä asioilla, vaan toimimme monesti päinvastoin. Esimerkiksi sen kautta, mitä katsomme TV: n ja Internetin välityksellä, saatamme Pyhän Hengen murheelliseksi ja täten sammutamme Hengen vaikutusta sisällämme (Ef. 4:30 ja 1. Tess. 5:19). Sitten käyttäessämme alle tunnin viikossa rukoukseen ja Raamatun lukemiseen ihmettelemme, miksi emme tunne Pyhän Hengen vaikutusta voimakkaammin.

Mainitsemani asiat olivat siis edelliskertaisesta saarnasta. Tällä kerralla Maria ja Elisabet ovat taas huomiomme kohteina jakeissa 43 - 45. Virkistääksemme muistiamme, lukekaamme jakeesta 39 alkaen:

Luuk. 1:39 Niinä päivinä Maria nousi ja kulki kiiruusti vuorimaahan eräeseen Juudean kaupunkiin

Luuk. 1:40 ja meni Sakariaan kotiin ja tervehti Elisabetia.

Luuk. 1:41 Ja kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen kohdussansa; ja Elisabet täytettiin Pyhällä Hengellä.

Luuk. 1:42 Ja hän puhkesi puhumaan suurella äänellä ja sanoi: "Siunattu sinä vaimojen joukossa, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä!

Luuk. 1:43 Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni?

Luuk. 1:44 Sillä katso, kun sinun tervehdyksesi ääni tuli minun korviini, hypähti lapsi ilosta minun kohdussani.

Luuk. 1:45 Ja autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!"

Herrani (j. 43)

Aloitamme analyysimme jakeesta 43.

Luuk. 1:43 Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni?

Kiinnittikö mikään huomiotasi tässä jakeessa? Siinä on vähintään kolme huomionarvoista seikkaa:

1. Marialle kuuluva kunnia oli riippuvainen hänen pojastaan Jeesuksesta.
2. Siinä selvennetään, onko Maria Jumalan tai Jeesuksen äiti.
3. Elisabetin nöyryys ja kateuden puute Mariaa kohtaan.

Mariaa kohtaan osoitettu kunnia oli riippuvainen hänen pojastaan Jeesuksesta.

Huomasitko, miten Elisabet puhutteli Mariaa? "Herrani äiti". Toisin sanoen Mariaa kohtaan osoitettu kunnia oli täysin riippuvainen hänen pojastaan. Huomio oli enemmän Marian lapsessa kuin Mariassa itsessään.

Marian poika oli Elisabetin "Herra". Tämä on aika ihmeellistä! On varsin epätavallista kutsua kohdussa olevaa lasta "Herraksi". Eikä siinä vielä ole kaikki! Hypätään hetkeksi jakeeseen 45, jossa Elisabet käyttää samaa nimikettä "Herra" puhuessaan Jumalasta: Luuk. 1:45 *Ja autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!*"

Jakeessa 43 Elisabet viittasi ensin Marian syntymättömään lapseen kutsumalla häntä "Herraksi", mutta sen jälkeen Elisabeth käytti samaa Herra-sanaa puhuessaan ilmoituksesta, jonka Jumala oli aiemmin antanut Marialle. Minusta on erikoista, että Elisabet käytti ensin Jeesuksesta termiä Herra, ja sitten kahta jaetta myöhemmin hän käytti samaa termiä puhuessaan Jumalasta. Tarkoittaako tämä, että Elisabet tiesi tässä vaiheessa, että syntymätön Jeesus-lapsi oli Jumala? Teksti ei anna meille tarpeeksi tietoa lopullisen päätelmän tekemiseksi. On kuitenkin selvää, että Elisabet tiedosti syntymättömän Jeesuksen itseään paremmaksi, koska muuten hän ei olisi käyttänyt titteliä "Herrani". Myös monet Raamatun kommentaattorit ovat yhtä mieltä siitä, että Elisabet vähintään tiedosti Jeesuksen olevan Vanhan testamentin luvattu Messias.¹

Oliko Maria sekä Jeesuksen että Jumalan äiti?

Toinen asia, joka selviää analysoimalla jakeita 43 ja 45 on se, että vaikka Maria oli lihaksi syntyneen Jeesuksen äiti, se ei tee häntä Jumalan äidiksi.² Maria ei tietenkään voinut olla Jumalan äiti, jos Jumala itse antoi Marialle ilmoituksen ennen kuin hän oli edes raskaana (j. 26-38). Missään kohtaa Raamatussa ei opeteta Marian olleen Jumalan äidin tai

¹Up to now, 'Lord' has referred to Yahweh, but what did Elizabeth mean when she said, 'the mother of my Lord'? She used 'Lord' to refer to the Messiah [BECNT, Crd, Gdt, My, NIGTC, NTC, Su, TH, TNTC, WBC]. She was inspired to recognize the divine nature of Mary's baby [Alf]. She spoke of her submission to the unborn baby [NICNT] and sees the child as her superior [BECNT]. This can only be explained as being uttered by inspired prophecy [Alf, ICC, Lns, NTC, Rb]. Blight, R. C. (2008). An Exegetical Summary of Luke 1–11 (2nd ed., p. 50).

²<https://www.gotquestions.org/Mary-mother-God-theotokos.html>

taivasten kuningatar, tms.³ Päinvastoin Raamatun mukaan (Ps. 90:2 ja Ilm. 4:8) Jumalalla ei ole alkua eikä loppua. Näin ollen ihmisten sanonta ”Maria Jumalan äiti” ei ole sopusoinnussa Raamatun kanssa. Maria tosin synnytti Jeesuksen lihaksi ja näin ollen Jeesus on ihmisen ja Jumalan poika. Tämä Jeesus kasvoi ja kehittyi Marian kohdussa. Jeesus on kuitenkin ollut aina olemassa. Koskaan ei ole ollut sellaista aikaa, milloin hän ei olisi ollut olemassa. Jeesus itse julisti (Joh. 8:58), ”ennenkuin Abraham syntyi, olen minä ollut.” Samoin Fil. 2:6-7 sanotaan: *Joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen.*”

Elisabetin nöyryys

Jakeessa 43 saamme myös vilauksen Elisabetin nöyryydestä hänen tunnustaessaan onnekkuutensa olla osana Jumalan hienoa suunnitelmaa. *Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni?* ”Ja kuinka minulle tapahtuu tämä...” Toisin sanoen ”Mitä olen tehnyt ansaitakseni tämän kunnian?”⁴

Elisabet ymmärsi, että oli suuri siunaus ja etuoikeus olla läsnä Marian kanssa, mutta samalla hän totesi, että hän ei ansainnut tätä etuoikeutta: *”Ja kuinka minulle tapahtuu tämä...”* Toinen mielenkiintoinen yksityiskohta on, kuinka tässä kahden naisen tapaamisen kuvauksessa emme huomaa häivääkään kateutta Elisabetissa Mariaa kohtaan. Elisabet, vanhempi nainen ja papin vaimo, jonka miehelle enkeli oli ilmestynyt ja jolle Jumala oli ilmeisesti osoittanut erityistä suosiota, ei millään tavoin yrittänyt pitää kiinni minkäänlaisesta etuoikeutetusta asemasta. Elisabet vaikutti varsin onnelliselta ja ilahtuneelta tämän Jumalan Marialle, vähäpätöisestä Nasaretin kaupungista kotoisin olleelle kouluttamattomalle teini-ikäiselle tytölle, antaman suuremman siunauksen edessä.

Tämä on hyvä esimerkki meille. Oletko sinä koskaan ollut kateellinen jonkun lahjoista ja mahdollisuuksista? ”Hän ei työskentele läheskään yhtä ahkerasti kuin minä ja kuitenkin...”. Tai, ”En voi uskoa, että hänet valittiin tuohon työhön, eikä kukaan kysynyt minulta. Eivätkö he tiedä, että olen ollut seurakunnan jäsen paljon kauemmin, ja lisäksi hänellä on ilmiselviä ongelmia synnin X kanssa, joita minulla ei ole?”

³<https://www.gotquestions.org/Queen-of-Heaven.html>

⁴Huomaa tämän jakeen samankaltaisuudet 2. Sam. 6:9 ja 24:21 jakeiden kanssa.

Onko sinulla koskaan ollut tällaisia ajatuksia? Minulla on ollut. Olemme aina niin hyvin huolestuneita Jumalan suunnitelmasta muiden ihmisten kohdalla varsinkin, jos Jumalan suunnitelmat heidän kanssaan näyttävät olevan suurempia kuin meidän kanssamme.

Apostoli Pietari oli hyvä tai pikemminkin huono esimerkki tästä. Johanneksen viimeisessä luvussa Jeesus oli käskenyt Pietaria ruokkimaan lampaitaan eli opettamaan muita uskovia. Samalla Jeesus ilmoitti Pietarille, minkälaisen kuoleman hän tulee kärsimään eli epämiellyttävän sellaisen (Joh. 21:18). Heti tämän jälkeen Pietari, nähdessään Johanneksen kävelevän heidän takanaan, kysyi (Joh. 21:21): *"Herra, kuinka sitten tämän käy?"* Toisin sanoen: *"Selvä juttu Jeesus, nyt näyttää siltä, että minun kuolemani tulee olemaan epämiellyttäviä, mutta miten käy Johanneksen? Mitä hänelle tapahtuu? Minkä takia luulet Pietarin olleen yhtäkkiä kiinnostuneen siitä, mitä Johannekselle tapahtuisi? Ja miksi hän kysyi vain Johanneksen kohtalosta, eikä muiden opetuslapsien? Vaikka Johannes sattui kulkemaan heidän takanaan, Pietarin kysymykseen oli todennäköisesti olemassa myös toinen syy.*

Muistatteko, mitä erikoista nimeä opetuslapsi Johanneksesta käytetään Raamatussa? *"Se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti"* (John 13:23). Se oli myös Johannes, jonka hoitoon Jeesus kuollessaan jätti äitinsä (Joh. 19:23). Johanneksella oli täten erityinen paikka Jeesuksen sydämessä. Ehkäpä he olivat parhaat kaverit keskenään. Joten nyt Pietarin tietäessä, mitä hänelle itselleen tapahtuisi ja kuinka hän kuolisi, niin hän halusi myös tietää, mitä tapahtuisi Johannekselle, jolla oli tämä erityinen suhde Jeesukseen. Vaikuttaa vahvasti siltä, että Pietari halusi verrata omaa tulevaisuuttaan Johanneksen kanssa ja täten nähdä kummalla asiat menevät paremmin! Mitenkä arvelet Jeesuksen vastanneen tähän Pietarin kysymykseen Johanneksen tulevaisuudesta? Saamme vastauksen jakeesta 22: *"Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee? Seuraa sinä minua."*

Aivan! Usein olemme erittäin huolestuneita muista kielteisessä mielessä. Tämä näkyy myös hyvin työpaikalla. Joku voi olla täysin tyytyväinen palkkansa, kunnes saa tietää, että joku näennäisesti helpompaa työtä tekevä ja joka vaikuttaa vähäkykyisemmältä, saakin enemmän palkkaa. Miksi tyytyväisyys katosi? Muuttuiko jokin hänen elämässään? Ei muuttunut. Paitsi nyt hän tietää enemmän toisen henkilön tilanteesta ja se luo kateutta eikä hän siksi ole enää onnellinen, vaikka hänellä on yhä se sama palkka, johon hän hetki sitten oli täysin tyytyväinen.

Emme yleensä halua, että muiden asiat ovat paremmin kuin meillä itsellämme, varsinkin jos he ovat silmissämme vähempiarvoisia kuin me itse. Mutta Jeesus sanoi: *"Mitä se sinun koskee? Seuraa sinä minua."* Keskity omiin vastuihisi! Toinen esimerkki tästä samasta periaatteesta on vertauskuva viinitarhojen työntekijöistä Matt. 20:ssä. Viinitarhan omistaja, joka edusti Jumalaa, palkkasi työntekijöitä eri vuorokaudenaikoina

ja päätyi maksamaan kaikille saman verran. Jokainen sai, mitä heille oli luvattu palkkaamishetkenä. Enemmän työskennelleet olivat kateellisia siitä, että heille ei maksettu enempää kuin niille, jotka olivat työskennelleet vähemmän aikaa. Asian ydin oli sinä, että eikö viinitarhan omistaja saanut tehdä omilla rahoillaan mitä hän halusi? Jos hän haluisi antaa yhdelle työntekijälle miljoonan kultakolikoita, eikö hän saanut niin tehdä? Ilmeisesti ei meidän näkökulmastamme.

Sen sijaan, että olisimme onnellisia siitä, että joku saa enemmän, olemme kateellisia. Periaate on se, että viinitarhan omistajat, niin kuin muutkin johtajat, saavat tehdä rahoillaan mitä haluavat, varsinkin jos he ovat jo hoitaneet velvollisuutensa muita kohtaan. Mitä se meille kuuluu, jos he haluaisivat antaa jollekin ylimääräisen miljoonan omistaan? Samaten vielä suuremmassa määrin Jumala saa tehdä mitä tahansa hän haluaa siunauksissaan meitä kohtaan.

Mutta usein olemme kateellisia, itseni mukaan lukien, ajatellessamme Jumalan olevan epäreilun, jos näemme jonkun muun saavan meitä runsaammin siunauksia. Tällainen ajattelu on tietenkin naurettavaa. Ensinnäkin, emme saisi edes ajatella, että ansaitsemme jotain Jumalalta. Luulemmeko, että Jumala on meille jotakin velkaa? Tällaisina hetkinä minua auttaa muistaa, että jos Jumala antaisi minulle mitä todella ansaitsen, hän surmaisi minut saman tien ja heittäisi minut helvetin liekkiin ikuisiksi ajoiksi. Se on, mitä minä ansaitsen. Ainoastaan ja vain koska Jeesus vapaaehtoisesti maksoi rangaistuksen synneistäni ristillä, en saa sitä, minkä todella ansaitsen. Tämä kaikki on täysin Jeesuksen ansiota. Minun sietäisi olla kiitollinen, että Jumala ei anna minulle ansaitsemaani, koska siinä tapauksessa olisin helvetissä juuri nyt. Minun suvaitsee olla kiitollinen siitä, etten saa sitä, minkä ansaitsen, vaan että Jeesus sen sijaan kärsi vapaaehtoisesti sen, mitä hän ei ansainnut. Hänen kauttaan olen saanut suurimman mahdollisen siunauksen, minkä kukaan voi saada!

Jos olet jo vastaanottanut tämän suurimman mahdollisen siunauksen, niin älä ole allapäin, jos Jumala päättää siunata jotakuta toista toissijaisilla siunauksilla, joita et ole itse saanut. Usein olemme murheellisia, koska meistä tuntuu, ettemme ole saaneet kaikkea haluamaamme Jumalalta. Mielestämme elämämme pitäisi olla loistavampaa ja meillä pitäisi olla vähemmän ongelmia. Todellinen ongelmamme on, että unohdamme Jumalan päämäärän elämällemme. Mikä on Jumalan tärkein tavoite elämällemme? Onko se antaa meille mahdollisimman mukavan elämän tai suoda meille kaiken, mitä luulemme tarvitsevämme ja ansaitsevamme? Ei ole. Hänen tavoitteenaan on tehdä sinut mahdollisimman paljon itsensä kaltaiseksi. 2. Piet. 1:4 kertoo tämän meille seuraavin sanoin: *Joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee.*

Jumalan tärkein tavoite elämässäsi on tehdä sinusta enemmän Jeesuksen kaltainen (Room. 8:29). Niinpä juuri ne ihmissuhteet, joissa kamppaillet, ja juuri ne koettelemukset ja vaikeudet, joista haluat pakoon, ovat työkaluja joita Jumala käyttää paljastaakseen epäjumalasi ja vapauttaaksesi sydämesi niistä. Esimerkiksi ollessasi vihainen, koska puoliso ei tee jotakin mielihalusi mukaan, ongelmana ei ole puoliso, vaan sinä itse. Luuletko sinulla olevan oikeuden vihastua, kohdella jotakuta huonosti, rankaista heitä vihailla sanoilla tai mykkäkoululla, koska he eivät täyttäneet henkilökohtaisia odotuksiasi? Ongelmana on, että luulet ansaitsevasi jotakin, koska et muista, että ilman Jeesusta ansaitsisit kadotuksen, etkä mitään muuta. Itse olen useasti tehnyt syntiä vaimoni vastaan kyseisellä tavalla, koska hän ei olet tehnyt jotakin mukamas haluamallani tavalla. Joka kerta kun tämä tapahtuu, Jumala paljastaa minulle millainen ihminen minä todella olen: Jumalan kunnian varastaja, joka luulee itse olevansa Jumala, ainakin käyttökseeni mukaan. Rankaisemalla muita, teemme itsestämme Jumalan. Haluamme, että ihmiset palvelevat meitä määräyksiemme mukaan ja kun tämä ei toteudu, rankaisemme heitä jollakin tavalla. Tällä tavallako Jumala kutsuu meitä käyttäytymään? Näinkö Jeesus käyttäytyi, kun muut kohtelivat häntä huonosti? Ei käyttäytynyt. Mutta me usein menetämme ilomme näissä tilanteissa ja siten paljastuu, että ilomme lähde ei olekaan Jumala, vaan epäjumalat kuten aineelliset asiat, mukavuudet, itsemme palveleminen, jne. Koska Jumalan tavoite on kasvattaa sinua, hän asettaa sinut näihin tilanteisiin paljastaen sydämesi tilan ja siten voit kiinnittää huomiosi puutteisiisi ja tehdä parannuksen.

Jaak. 1:2 Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninasiin kiusauksiin,

Jaak. 1:3 tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.

Jaak. 1:4 Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaliset.

Jumala räätälöi kaikki olosuhteemme, ihmissuhteemme, jne., tavalla, joka paljastaa ja käsittelee juuri niitä epäjumalia, joita meillä on. Siksi koemme erilaisia kokeita ja siunauksia. Ehkä jokin, joka on siunaus jollekulle, olisi kirous sinulle. Ehkä koettelemus, joka sinun on käytävä läpi, jotta se tekisi sinusta enemmän Jeesuksen kaltaisen, ei tuottaisi samaa tulosta jonkun muun kohdalla. Olemme kaikki erilaisia ja siksi siunauksemme ja koettelemuksemme ovat Jumalan yksilöllisesti räätälöimiä meidän parhaaksemme Room. 8:28 mukaan.

Kaikki tämä on mielessä pitäen ja Elisabet mallinamme olkaamme nöyriä ja iloitkaamme muiden siunauksista. Muistakaamme, ettemme ansaitse mitään paitsi iankaikkisen kadotuksen, mutta Jumala on armossaan ja suosiossaan luvannut antaa meille kaiken tarvitsemamme. Tämän johdosta muistakaamme pyytää, mitä tarvitsemme (Matt. 6:33). Lisäksi pyytäkäämme viisautta tietääksemme, mitä meidän pitäisi pyytää. Jatkamalla juuri lukemamme Jaakobin kirjeen jakeista Jaak. 1:5: *"Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta,*

anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan." Milloin viimeksi anoit viisautta? Milloin viimeksi anoit Jumalaa tekemään itsestäsi enemmän Poikansa kaltaisen? Kenties itsesääli ja kateus kuluttavat aikaasi liiaksi. Katukaamme ja toimikaamme paremmin.

Ihmiskunnan historian pienin profeetta (j. 44)

Seuraavaksi Elisabet kertoo yksityiskohtaisesti, kuinka hän tiesi Marian olevan Herran äiti. Muistamme jakeesta 41, että kuultuaan Marian tervehdyksen lapsi hypähti Elisabetin kohdussa, ja Elisabet täyttyi Pyhällä Hengellä. Jakeessa 44 saamme lisää tietoa tästä hypähdyksestä.

Luuk. 1:44 Sillä katso, kun sinun tervehdyksesi ääni tuli minun korviini, hypähti lapsi ilosta minun kohdussani.

Aivan! Johannes ei tehnyt tässä vain tavanomaisia sikiöliikkeitä. Ei teksti niin sano, vaan tekstin mukaan Johannes hypähti nimenomaan ilosta. Tässä meillä on maailmanhistorian pienin ja nuorin profeetta. Johannes Kastajan profetalliset työtehtävät alkoivat jo kohdussa. Johannes profetoi ja osoitti tietä Jeesuksen luo jopa äitinsä kohdusta käsin. Elisabet, joka myös itse oli täynnä Pyhää Henkeä, tulkitsi oikein Johanneksen liikkeiden merkityksen kohdussaan.⁵ Itse asiassa Johannes ja Elisabet olivat ensimmäiset kaksi henkilöä, jotka tunnistivat Marian lapsen erikoisaseman!⁶

Ensimmäinen autuuslupaus (j. 45)

Luuk. 1:45 Ja autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!"

Tässä Elisabet ylisti Marian uskoa ja luottamusta Jumalaan. Marian usko onkin ihana esikuva meille. Eräs toinen tässä luvussa mainittu henkilö oli esimerkkinä epäuskosta. Muistatko ketään huonoa esikuvaa aikaisemmista saarnoistamme? Hän oli hyvin läheinen Elisabetille. Hän oli Elisabetin aviomies, Sakarias, joka oli edelleen mykkänä

⁵Katso myös Daavidin hypähtelystä arkin edessä 2. Sam. 6:16.

⁶Mielenkiintoisena sivuseikkana mainittakoon, että noin 30 vuotta tämän jälkeen, kun Johannes ja Jeesus olivat jo molemmat aikuisia, John sanoo jotain mielenkiintoista: Joh. 3:29: *Jolla on morsian, se on sulhanen; mutta sulhasen ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti sulhasen äänestä. Tämä minun iloni on nyt tullut täydelliseksi.* Jos luet myös viereiset jakeet, on selvää, että tässä allegoriassa Jeesus on sulhanen ja Johannes on sulhasen ystävä. Sulhasen ystävä, Johannes, riemuitsee sulhasen, Jeesuksen, äänestä. Itse asiassa Johannes sanoo, että sulhasen ääni on saattanut hänen ilonsa on täydelliseksi. On mielenkiintoista rinnastaa, miten Johanneksen ja Jeesus "tapasivat" ensimmäisen kerran kumpaisenkin ollessa vielä äitinsä kohdussa ja jo tuolloin Johannes hypähti ilosta.

epäuskonsa tähden (jake 20). Tavallaan toivon, että Sakarias ei ollut kotona Elisabetin lausueissa jakeen 45 sanoja: Ja autuas se, joka uskoi... Kuinka surullista olisi ollut Sakariaan todistaa suuremman uskon omaavien siunauksia, kun hän itse joutui kurituksen kohteeksi epäuskonsa seurauksena.

Mitä tarkoittaa, kun joku on autuas? Muistuttaako seuraava sanonta sinua mistään: "Autuaita olette te... Autuaita te jotka..."? Ne ovat poimintoja autuusjulistuksista, jotka löydät Matteuksen 5. ja Luukkaan 6. luvuista: "Autuaita ovat hengellisesti köyhät...", "Autuaita ovat murheelliset...", "Autuaita ovat nöyrät...", jne.

Tässä jakeessa 45 meillä on ensimmäinen autuusjulistus Luukkaan kirjassa: *"Ja autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!"*

Elisabetin julistama siunaus käyttää autuusjulistuksesta tuttua termiä. "Autuas" viittaa ihmiseen, jolla arvioidaan olevan kaikki tarpeellisen iloiseen elämään. Ilmaisuu sopii erityisen hyvin niihin, jotka ovat saaneet pelastuksen lahjan Jumalalta.⁷

Tässä jakeessa 45 Elisabet viittasi Marian iloon, joka juontui hänen uskostaan: hän uskoi siihen, mitä Jumala oli hänelle kertonut. Vastakohtana vertaa tätä uudestaan Sakariaan surulliseen kohtaloon ja tilapäiseen mykistymiseen.

Mielenkiintoinen ja erittäin hyvä uutinen meille on se, että tässä jakeessa 45 Elisabet puhuu kolmannessa persoonassa: "Ja autuas on se." Mitä tämä tarkoittaa? Yksinkertaisesti sitä, että aivan kuten autuusjulistukset, tämä siunaus on avoin kaikille, eikä vain Marialle. Täten kaikkia muitakin kehoitetaan vastaamaan Jumalan sanaan Marian tavoin, uskon kanssa. Kuten Jeesus itse myöhemmin sanoo Luukkaan 11:28 jakeessa: *"Niin, autuaita ovat kaikki, jotka kuulevat Jumalan sanan ja noudattavat sitä."* Usko ja noudata Jumalan lupauksia ja sinut siunataan tässä elämässä, mutta etenkin seuraavassa. Se on Jumalan lupaus ja hän ei valehtele (4. Moos. 23:19).

Rukoilkaamme yhdessä:

Kaikkivoipa Jumala, auta meitä muistamaan päivittäisessä elämässämme paremmin se, että emme ansaitse mitään muuta kuin kadotuksen. Auta meitä muistamaan tämä erityisesti tilanteissa, joissa meillä on kiusaus olla kateellisia muille tai kun muut eivät mielestämme kohtele meitä ansaitsemallamme tavalla. Muistuta meitä näissä tilanteissa,

⁷<https://www.gotquestions.org/Suomi/autuudet.html>

että kaikissa tilanteissa, silloin kuin kaikki on hyvin ja silloin kuin kaikki on huonosti, että olemme sinun lähettiläitäsä ja meidän kuuluu käyttäytyä kuten Jeesus.

Kiitos, että Jeesus kärsi tuomiomme vapaaehtoisesti meidän sijastamme ja näin olemme saaneet sinulta kaikista kalleimman lahjan, iankaikkisen elämän. Vielä lopuksi pyydän, että jos joku tätä saarnaa lukenut on siinä tilanteessa, että luulee olevansa pelastunut, koska on esimerkiksi joskus aikoinaan pyytänyt Jeesusta vapahtajakseen, mutta kuitenkin Jeesus ei ole hänen päivittäisen elämänsä herra, niin pyydän että avaisit tämän henkilön silmät siihen totuuteen, että hän ei ole pelastunut, vaan matkalla kadotukseen luuloistaan huolimatta (Matt. 7:22). Anna hänelle nöyryys ja rohkeus mennä polvilleen ja katua syntejään. Anna hänelle Pyhä Henki, jonka hän tarvitsee elääkseen elämäänsä Jeesus Herranaan. Anna hänelle suuri jano sinua kohtaan.

Jeesuksen tahdon mukaisesti rukoilemme näitä asioita, aamen.

Lisää saarnoja osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com